

17.XI. 2025.	PONEDJELJAK <i>Elizabeta Ugarska</i>	U zahvalu Srcu Isusovu i Marijinu i na nakanu	7
		Na nakanu FSR-a	18:30
18.XI. 2025.	UTORAK <i>Noa</i>	+ Rozalija i Stjepan Hržina i Anica Miklošić	7
		Na nakanu	18:30
19.XI. 2025.	SRIJEDA <i>Matilda</i>	+ Ivan, Katica, Josip i Marija Talan, Josip i Ljubica Blažeković	7
		+ Marijan Kacun i Ana Bizek	18:30
20.XI. 2025.	ČETVRTAK <i>Feliks</i>	+ Nevenka, Ivana, Stipan, Ivan i Valentina Prka	7
		+ Ružica Ivić i zahvala za primljene milosti	18:30
21.XI. 2025.	PETAK <i>Prikazanje BDM</i>	+ Biserka Pacas	7
		+ Hinko i Marija Andrašec	18:30
22.XI. 2025.	SUBOTA <i>Cecilija</i>	Za zdravlje sina i zahvala M. B.	7
		Za žive i pok. pjevače i orguljaše naše crkve	18:30
23.XI. 2025.	Isus Krist Kralj svega stvorenja	+ Dora Potroško, Marija i Izidor Šijak	7
		ŽUPNA	9:30
		+ Stjepan i Jelica Škutini i ob. Vrabelj	11:30
		+ ob. Koprić i Đurakić	18:30

siromasima. Obukla se u Mariju, a da nije skinula Martu. Kratki Elizabetin život bogat je ljubaznim služenjem, radošću i trpljenjem. Njezina velika darežljivost i bliskost izazivali su sablazan dok je boravila na dvoru. Mnogi su je smatrali ludom. U tom je nailazila na jedan od svojih velikih križeva: raspeta između društva kojem je pripadala i svijeta onih koji nisu znali za milosrđe. Ona je išla osobno dvoriti potrebne, raditi svojim rukama, previjati gubave. U nevoljnicima je gledala Krista što joj je davalo snagu. Svetost se prikazuje u povijesti Crkve kao ludost, ludost križa, a Elizabetina je ludost veličanstvena. Odlučila je živjeti evanđelje kako bi Franjo rekao „sine glossa“ u svakom pogledu, duhovnom i materijalnom. Elizabetina nutarnja goruća snaga proizlazila je iz njenog odnosa s Bogom. Njezina je molitva bila žarka, trajna koja je ponekad prelazila i u ekstazu. Njezino hodočašće prema Bogu obilježeno je odlučnim činima nutarnjeg otklona sve do potpuna izvlaštenja, poput Krista na križu. Na svršetku života nije zadržala za sebe ništa drugo osim bijedne sive pokorničke tunike koju je željela zadržati kao znak i ukopno odijelo. Elizabeta je prošla ovim životom kao svijeća. Učinila je da svijetlo zasja u srcima tolikih duša. Donijela je radost ojađenim srcima. Nitko ne može prebrojati suze koje je osušila, rane koje je previla, ljubavi koje je pobudila. Njezina je svetost bila novost bogata nijansama i uzvišenim krjepostima.

ŽUPNI URED SV. ANTUNA PADOVANSKOG
 Franjevačka 1,
 KOPRIVNICA
 Tel. 048/642-160
 e-mail: fra-kc@ofm.hr
 www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
 Svaki radni dan od
 8-9 i 17-18

KRŠTENJE
 Prijava u uredovno vrijeme
 Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
 Obvezatan je tečaj pripreve
 za brak. Prijava u župnom
 uredu mjesec dana prije
 vjenčanja.

BOLESNICI
 Bolesnicima na vrijeme
 omogućite posjet
 svećenika. Bolesnike
 redovito pohađamo o
 Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
 Nakon dogovora s
 Komunalcem vrijeme
 sprovoda prijavite u
 župnom uredu.

KLANJANJE
 Svake srijede poslije
 večernje svete mise u našoj
 crkvi je pobožnost euharis-
 tijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
 Župni ured Sv. Antuna
 Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ
 ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
 Broj 45 Godina XVIII 16. studenoga 2025.g.

33. nedjelja kroz godinu - godina C

ISUS JE GOSPODAR POVIJESTI

Evanđelje Lk 21,5-19

U ono vrijeme: Dok su neki razgovarali o Hramu kako ga resi divno kamenje i zavjetni darovi, reče Isus: »Doći će dani u kojima se od ovoga što motrite neće ostaviti ni kamen na kamenu nerazvaljen.« Upitaše ga: »Učitelju, a kada će to biti? I na koji se znak to ima dogoditi?« A on reče: »Pazite, ne dajte se zavesti. Mnogi će doista doći u moje ime i govoriti: 'Ja sam' i: 'Vrijeme se približilo!' Ne idite za njima. A kad čujete za ratove i pobune, ne prestrašite se. Doista treba da se to prije dogodi, ali to još nije odmah svršetak.«

Tada im kaza: »Narod će ustati protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva. I bit će velikih potresa i po raznim mjestima gladi i pošasti; bit će strahota i velikih znakova s neba. No prije svega toga podignut će na vas ruke i progoniti vas, predavati vas u sinagoge i tamnice. Vući će vas pred kraljeve i upravitelje zbog imena mogega. Zadesit će vas to radi svjedočenja. Stoga uzmite k srcu: nemojte unaprijed smišljati obranu! Ta ja ću vam dati usta i mudrost kojoj se neće moći suprotstaviti niti oduprijeti nijedan vaš protivnik. A predavat će vas čak i vaši roditelji i braća, rođaci i prijatelji. Neke će od vas i ubiti. Svi će vas zamrziti zbog imena mogega. Ali ni vlas vam s glave neće propasti. Svojom ćete se postojanošću spasiti.«

Ostala čitanja: Mal 3,19-20a; Sol 3,7-12;

Prvo čitanje trideset treće nedjelje kroz godinu je uzeto iz knjige proroka Malahije koji navješćuje da će stići dan suda što ga on naziva danom istine, jer će se otkriti djela svih ljudi. Opomena je to i nama da nema ničega tajnoga što se neće jednog dana otkriti. U drugom čitanju sv. Pavao govori Solunjanima i osigurava ih da prima mnogo utjehe i snage iz vjere svojih vjernika. I naša vjera može biti poticaj i izvor snage za mnoge.

Evanđelje govori o propasti Jeruzalema, o zastrašujućim tragedijama i o okrutnom progonu učenika. Najradije ne bismo slušali ovo evanđelje, budući da se takve drame i tragedije događaju iz dana u dan oko nas. Previše je katastrofa i užasa da bismo o njima htjeli slušati i u evanđelju koje bi trebalo biti radosna vijest. Ono jest to, čak i ovo današnje čitanje o užasima. Pokušajmo ući u smisao Isusovih riječi iz druge perspektive pa ćemo otkriti da su one izvor utjehe i ohrabrenja. Promislimo da je Isus dao odgovor na jedno hvalisavo pitanje kad je govorio o propasti jeruzalemskog

hrama. Neki su se hvalili ljepotom hrama i mnoštvom zavjetnih darova u njemu. Zašto su se ljudi hvalili tim izvanjskim stvarima, a ne s time koliko se iskrene pobožnosti i žarke molitve diže iz hrama prema Bogu? Vjerojatno zbog toga što su mislili da je i toliko dovoljno da se osjećaju sigurni i zaštićeni. Ovima je rekao Isus da ovo kamenje i ovi dragocjeni zavjetni darovi nisu dovoljni da osiguraju miran život. U ovom životu sve je relativno, sve je prolazno, samo je Bog vječan, a naša vjera u njega je ono jamstvo koje nas može držati uspravne i u najtežim životnim tragedijama. Oni koji su postavili pitanje, nisu, dakle, dobili onakav odgovor kakav su željeli čuti. Stoga su prebacili pitanje na drugi kolosijek: kad će se dogoditi pad Jeruzalema, razaranje hrama, smak svijeta? Ljudski gledano shvatljivo pitanje. I mi se katkad pitamo što li će nam donijeti budućnost. Isus im nije odgovorio ni na ovo pitanje. Ono što je rekao, bila je opomena, a ne proročanstvo: »Pazite da vas nitko ne zavede.« I danas imamo lažnih proroka koji plaše ljude skorim smakom svijeta i obećavaju lažne sigurnosti onima koji budu prihvatili njihov nauk. Nije nužno da pritom mislimo samo na razne vjerske sekte koje rastu poput gljiva iz dana u dan. Lažnih proroka imamo i među ljudima znanosti koji nas plaše da će se nebo srušiti na nas zbog zagađenja okoliša, da će nas poplaviti oceani zbog topljenja sjevernih ledenih masa, da ćemo svi gladovati zbog prenapučenosti kugle zemaljske pa stoga treba strože kontrolirati porast pučanstva, da će izumrijeti neke vrste životinja, itd. Dapače, predviđaju i vrijeme kad će se to dogoditi: za pedeset, sto, petsto godina. Pitamo se, što bi njima odgovorio Isus. Vjerojatno bi ih pitao zašto ne vjeruju u Božju providnost, koja hrani i ptice, a kamo li ne svoju djecu.

Drugi dio evanđelja na prvi pogled zvuči još užasnije nego prvi dio. Isus govori o znakovima koji će prethoditi: ratovi, prirodne katastrofe, zemljotresi, glad. Ako bismo htjeli biti cinični, mogli bismo reći da to nije nikakva novost, svi su se ti užasi već dogodili i događaju se iz dana u dan oko nas a smak svijeta još nije stigao. Danas smo svjedoci ratova i gladi, ubijanja nevinih i prirodnih katastrofa. Dovoljno je sjetiti se tsunamija poplava, zemljotresa, izbijanja vulkana, umiranja djece od gladi. Kao da to sve nije dovoljno, poput krešenda u glazbi, Isus se obraća izravno svojim učenicima i govori o progonima koje njih čekaju. Ni to nije novost: i danas se proganjanju Isusovi učenici, napada se Crkva na svim frontovima, izruguje se Svetom Ocu, a imamo i na desetke mučenika koje ubijaju zbog vjere.

Želimo li pronaći ohrabrujuću poruku ovog evanđelja, onda moramo reći da se ne radi o proroštvu, nego o opomeni, ne radi se o prijetnjama, nego o ohrabrujućim, umirujućim riječima koje je Isus uputio svojim učenicima. Rekao im je da se ne plaše, što god budu čuli o smaku svijeta ili drugim katastrofama. Ako ih napadaju, neka ne izgube glavu jer će im on dati riječi obrane u usta i to takve riječi i argumente kojima nitko neće moći odoljeti. Ako ih budu predali čak na smrt, neka

se ne boje, on će biti s njima i u času smrti. Veličanstvena poruka ovog evanđelja je ona istina koja se provlači kroz retke, a ta je da Isus zna sve, vidi sve, i da je on gospodar prošlosti, sadašnjosti i budućnosti, stoga se ne moramo plašiti ničega.

OD NEDJELJE DO NEDJELJE

RASPORED ŽUPNOG VJERONAUKA

Ovaj tjedan župni vjeronauk prvopričesnici imaju u srijedu u 15 i 16 sati; Krizmanici imaju vjeronauk petkom u 16 i 17 sati.

Zajednica Vjera i svjetlo na svetkovinu Krista Kralja ponudit će vam ADVENTSKE VIJENCE pa vam preporučamo da ih kupite i na taj način pomognete njihovom funkcioniranju.

Naša župa organizira hodočašće "Putevima sv. Franje" u Asiz i Padovu od 22-26.6. 2026. Cijena aranžmana je 465 eura. Prijaviti se možete p. Zoranu.

Sv. Elizabeta Ugarska – 17. studeni

Papa Benedikt XVI. o njoj veli da je vjerovala u ljubav Božju i bila čovjek ljubavi. Kako je zaboravljala samu sebe da bi postala bliska svima potrebnima, tako je otkrivala Isusovu prisutnost u siromašnima, odbačenima od društva, u gladnima i u bolesnima. Htjela je, jednostavno, biti jedna od njih. Nije željela da u zlom svijetu samo tu i tamo učini neko dobro, već je htjela graditi bolji poredak pravednosti. Elizabeta Ugarska s četrnaest godina udala se za Ludviga IV., tirinškog grofa i kneza. Imala je troje djece. Kažu svjedoci da je bila uzorna supruga, majka i grofica. Kao supruga je mnogo vremena posvećivala molitvi koju je protezala do kasno u noć. Voljela je supruga i djecu ali je gajila veliku ljubav prema Raspetome. Ostala je udovica u dvadesetoj godini, potom bila protjerana s dvora od strane Ludvigova brata, a umrla je u dvadeset četvrtoj godini života 1231. Papa Grgur IX. proglasio ju je svetom god. 1235. Ona je prva svetica oblikovana u Franjinoj evanđeoskoj radionici. Dajući velik primjer intenzivna i raspeta života vinula se do najuzvišenije svetosti i postala trajni primjer samozataje i sebedarja. Elizabeta je ženski lik koji najistinitije utjelovljuje Franjin pokornički duh. U dodir sa Franjinom veličinom došla kad su se manja braća pojavila u glavnom gradu Tiringiji. Propovijedanje puku manje braće sastojalo se u poticanju da se čini pokornički život, da se odbaci svjetovni život, da se moli, trapi i vježba u djelima milosrđa. Svjedočanstva koja se odnose na njezino franjevaštvo su neporeciva. Poznato je da je Elizabeta darovala franjevcima crkvu u Eisenachu Tkala je platno za franjevački habit. Na Veliki je petak god.1228., nakon što je stavila ruke na ogoljeni oltar, položila je javni zavjet u franjevačkoj crkvi. Osovala je bolnice, a onu u Marburgu (1229.) stavila je pod zaštitu sv. Franje. Pomagala je potrebnima i prije svoga zavjetovanja, a poslije se tome predala srcem cijelim. Ona je bez dvojbe znala uskladiti obje životne dimenzije: bliskost s Bogom i zauzeto služenje